

UREDBA (EU) št. 1289/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. decembra 2013

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti točke (a) člena 77(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Mehanizem vzajemnosti, ki se uporabi, če tretja država s seznama iz Priloge II k Uredbi Sveta (ES) št. 539/2001 ⁽²⁾ izvaja vizumsko obveznost za državljane najmanj ene države članice, je treba prilagoditi zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe in zaradi sodne prakse Sodišča Evropske unije v zvezi s sekundarno pravno podlago. Poleg tega je treba ta mehanizem prilagoditi, da bi se Unija lahko odzvala solidarno v primeru, da bi tretja država s seznama iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001 za državljane vsaj ene države članice izvajala vizumsko obveznost.
- (2) Po prejemu uradnega obvestila ene od držav članic, da tretja država s seznama iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001 za njene državljane izvaja vizumsko obveznost, bi se morale vse države članice odzvati skupaj, s tem pa zagotoviti odziv na ravni Unije na razmere, ki vplivajo na celotno Unijo in zaradi katerih so njeni državljani obravnavani različno.
- (3) Popolna vizumska vzajemnost je cilj, za katerega bi si morala Unija v svojih odnosih s tretjimi državami dejavno prizadevati ter tako prispevati k izboljšanju verodostojnosti in doslednosti svoje zunanje politike.
- (4) S to uredbo bi morali vzpostaviti mehanizem za začasno zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za tretjo

državo s seznama iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001 (v nadaljevanju: mehanizem zadržanja) v primeru izrednih razmer, ko je potreben hiter odziv za rešitev težav, s katerimi se sooči najmanj ena država članica, pri čemer se upošteva splošen vpliv izrednih razmer na Unijo kot celoto.

- (5) Za namene mehanizma zadržanja znatno in nenadno povečanje pomeni povečanje, ki presega 50-odstotni prag. Pomeni lahko tudi nižje povečanje, če Komisija meni, da je to ustrezno v določenem primeru, o katerem jo obvesti zadevna država članica.
- (6) Za namene mehanizma zadržanja nizka stopnja ugodno rešenih prošelj pomeni, da je stopnja ugodno rešenih prošelj za azil približno 3 ali 4 %. Pomeni lahko tudi višjo stopnjo ugodno rešenih primerov, če Komisija meni, da je to ustrezno v določenem primeru, o katerem jo obvesti zadevna država članica.
- (7) Treba se je izogniti in zoperstaviti vsakršni zlorabi, povezani z izvzetjem iz vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje državljanom tretje države, če ti državljani ogrožajo javni red in notranjo varnost zadevne države članice.
- (8) Ta uredba bi morala zagotavljati pravno podlago za vizumsko obveznost ali za izvzetje iz vizumske obveznosti za imetnike potnih listin, ki jih izdajo določeni subjekti, ki jih zadevna država članica priznava kot subjekte mednarodnega prava, ki niso medvladne mednarodne organizacije.
- (9) Ker se pravila, ki se uporabljajo za begunce in osebe brez državljanstva, uvedena z Uredbo Sveta (ES) št. 1932/2006 ⁽³⁾, za takšne osebe, če prebivajo v Združenem kraljestvu ali na Irskem, ne uporabljajo, je treba pojasniti, kakšno je stanje v zvezi z vizumsko obveznostjo za določene begunce in osebe brez državljanstva, ki prebivajo v Združenem kraljestvu ali na Irskem. Ta uredba bi morala državam članicam dopuščati možnost, da ob upoštevanju svojih mednarodnih obveznosti same odločijo o izvzetju iz vizumske obveznosti za navedeno skupino oseb. Države članice bi morale o tovrstnih odločitvah uradno obvestiti Komisijo.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 5. decembra 2013.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 81, 21.3.2001, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1932/2006 z dne 21. decembra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 539/2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 405, 30.12.2006, str. 23).

- (10) Uredba (ES) št. 539/2001 ne bi smela posegati v uporabo mednarodnih sporazumov, ki jih je Evropska skupnost sklenila, preden je začela veljati navedena uredba, in zaradi katerih so potrebna odstopanja od skupne vizumske ureditve, pri čemer bi bilo treba upoštevati sodno prakso Sodišča Evropske unije.
- (11) Da bosta Evropski parlament in Svet – glede na to, da je zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za vse državljane tretje države s seznama iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001 politično zelo občutljivo, hkrati pa ima posledice za države članice, pridružene schengenske države in za samo Unijo, zlasti za njihove zunanje odnose in delovanje schengenskega območja na splošno – ustrezno vključena v drugo fazo uporabe mehanizma vzajemnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z nekaterimi elementi mehanizma vzajemnosti. S prenosom tega pooblastila na Komisijo je upoštevana potreba po politični razpravi o vizumski politiki Unije v schengenskem območju. Obenem je to odraz potrebe po zagotovitvi ustrezne preglednosti in pravne varnosti pri uporabi mehanizma vzajemnosti za vse državljane zadevne tretje države, zlasti z ustrezno začasno spremembo Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti Evropskemu parlamentu in Svetu predloženi istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (12) Za zagotovitev učinkovite uporabe mehanizma zadržanja in nekaterih določb mehanizma vzajemnosti, zlasti pa da se omogoči ustrezno upoštevanje vseh pomembnih dejavnikov in morebitnih posledic uporabe teh mehanizmov, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo kategorij državljanov zadevne tretje države, za katere bi morale veljati začasno zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti v okviru mehanizma vzajemnosti, ter ustreznega trajanja tega zadržanja ter pooblastila za uporabo mehanizma zadržanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Za sprejemanje teh aktov bi bilo treba uporabiti postopek pregleda.
- (13) Ta uredba predstavlja za Islandijo in Norveško razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma
- med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁽²⁾, ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES⁽³⁾.
- (14) Ta uredba predstavlja za Švico razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁽⁴⁾, ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES⁽⁵⁾.
- (15) Ta uredba predstavlja za Lihtenštajn razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁽⁶⁾, ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU⁽⁷⁾.
- (16) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES⁽⁸⁾. Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.

⁽²⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽³⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽⁴⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽⁶⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁷⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

⁽⁸⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (17) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽¹⁾. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (18) Uredbo (ES) št. 539/2001 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 539/2001 se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

"4. Če tretja država s seznama iz Priloge II izvaja vizumsko obveznost za državljane najmanj ene države članice, se uporabijo naslednje določbe:

(a) v 30 dneh po tem, ko tretja država začne izvajati vizumsko obveznost, ali – v primerih, ko se ohrani vizumska obveznost, ki obstaja 9. januarja 2014 – v 30 dneh po tem datumu, zadevna država članica o tem pisno uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo.

V tem uradnem obvestilu se:

- (i) navede datum začetka izvajanja vizumske obveznosti in vrste zadevnih potnih listin in vizumov;
- (ii) vključijo natančna obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela za zagotovitev potovanj brez vizumov z zadevno tretjo državo, in vse potrebne informacije.

Informacije o navedenem uradnem obvestilu, vključno z informacijami o datumu začetka izvajanja vizumske obveznosti ter vrstah zadevnih potnih listin in vizumov, Komisija nemudoma objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Če se tretja država odloči odpraviti vizumsko obveznost pred iztekom roka iz prvega pododstavka te točke, se uradno obvestilo ne pošlje oziroma se umakne, informacije pa se ne objavijo;

(b) Komisija takoj po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) in ob posvetovanju z zadevno državo članico sprejme ukrepe pri organih tretje države, zlasti na političnem, gospodarskem in trgovinskem področju, z namenom ponovne vzpostavitve oziroma uvedbe potovanj brez vizumov, o teh ukrepih pa nemudoma obvesti Evropski parlament in Svet;

(c) če tretja država v 90 dneh po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) in kljub ukrepim, sprejetim v skladu s točko (b), ne odpravi vizumske obveznosti, lahko zadevna država članica zahteva, da Komisija za določene kategorije državljanov te tretje države zadrži izvzetje iz vizumske obveznosti. Če država članica vloži takšno zahtevo, o tem obvesti Evropski parlament in Svet;

(d) Komisija pri preučitvi možnosti nadaljnega ukrepanja v skladu s točko (e), (f) ali (h) upošteva rezultate ukrepov, ki jih je sprejela zadevna država članica z namenom zagotavljanja potovanj brez vizumov z zadevno tretjo državo, kakor tudi ukrepe, sprejete v skladu s točko (b), in posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti na zunanje odnose Unije in njenih držav članic s to tretjo državo;

(e) če tretja država ne odpravi vizumske obveznosti, Komisija najpozneje šest mesecev po objavi iz tretjega pododstavka točke (a), potem pa v presledkih, ki ne presegajo šestih mesecev, in sicer v skupnem obdobju, ki ne presega dneva, ko delegirani akt iz točke (f) začne veljati oziroma ko je temu delegiranemu aktu izraženo nasprotovanje:

(i) sprejme na zahtevo zadevne države članice ali na lastno pobudo izvedbeni akt, s katerim se izvzetje iz vizumske obveznosti za določene kategorije državljanov te tretje države začasno zadrži za obdobje do šestih mesecev. V tem izvedbenem aktu določi, kdaj v roku 90 dni od začetka veljavnosti tega akta začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti, pri čemer upošteva razpoložljive vire na konzulatih držav članic. Komisija lahko ob sprejetju nadaljnjih izvedbenih aktov obdobje tega zadržanja podaljšuje za nadaljnja obdobja do šestih mesecev, spreminja pa lahko tudi kategorije državljanov tretje države, za katere je bilo zadržano izvzetje iz vizumske obveznosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 4a(2). Brez poseganja v uporabo člena 4 morajo vse kategorije državljanov zadevne tretje države, na katere se

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

nanaša izvedbeni akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic, ali

- (ii) odboru iz člena 4a(1) predloži poročilo o oceni razmer, v katerem navede, zakaj se je odločila, da ne zadrži izvzeta iz vizumske obveznosti, ter o tem obvesti Evropski parlament in Svet.

V tem poročilu se upoštevajo vsi pomembni dejavniki, kot so tisti iz točke (d). Evropski parlament in Svet lahko na podlagi tega poročila opravita politično razpravo;

- (f) če tretja država v 24 mesecih po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) ne odpravi vizumske obveznosti, Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 4b, s katerim za 12 mesecev začasno zadrži uporabo Priloge II za državljane te tretje države. V delegiranem aktu določi, kdaj v roku 90 dni od začetku veljavnosti tega akta začne učinkovati zadržanje uporabe Priloge II, pri čemer upošteva razpoložljive vire na konzulatih držav članic, in ustrezno spremeni Prilogo II. Navedeno spremembo opravi tako, da pri imenu te tretje države vstavi opombo, v kateri navede, da je izvzeta iz vizumske obveznosti za to tretjo državo zadržano, in opredeli trajanje tega zadržanja.

Izvedbeni akt, sprejet na podlagi točke (e), preneha veljati dne, ko začne učinkovati zadržanje uporabe Priloge II za državljane tretje države, ali dne, ko je izraženo nasprotovanje delegiranemu aktu v skladu s členom 4b(5).

Kadar Komisija predloži zakonodajni predlog iz točke (h), se obdobje zadržanja iz prvega pododstavka te točke podaljša za šest mesecev. Opomba iz navedenega pododstavka se ustrezno spremeni.

Brez poseganja v uporabo člena 4 morajo državljani tretje države, na katere se nanaša delegirani akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic;

- (g) vsa naknadna obvestila drugih držav članic v skladu s točko (a), ki zadevajo isto tretjo državo, med trajanjem uporabe ukrepov, sprejetih v skladu s točko (e) ali (f) glede te tretje države, se vključijo v tekoče postopke brez podaljšanja rokov ali obdobji iz navedenih točk;

- (h) če tretja država v šestih mesecih po začetku veljavnosti delegiranega akta iz točke (f) ne odpravi vizumske obveznosti, lahko Komisija predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi navedbo te tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I;

- (i) postopki iz točk (e), (f) in (h) ne vplivajo na pravico Komisije, da kadar koli predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi navedbo zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I;

- (j) če tretja država odpravi vizumsko obveznost, zadevna država članica o tem nemudoma uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo. Komisija to uradno obvestilo nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Izvedbeni oziroma delegirani akt, sprejet v skladu s točko (e) ali (f), v zvezi z zadevno tretjo državo preneha veljati sedem dni po objavi iz prvega pododstavka te točke. Če je tretja država uvedla vizumsko obveznost za državljane dveh ali več držav članic, izvedbeni ali delegirani akt v zvezi s to tretjo državo preneha veljati sedem dni po objavi uradnega obvestila v zvezi z zadnjo državo članico, za državljane katere je ta tretja država izvajala vizumsko obveznost. Opomba iz prvega pododstavka točke (f) se ob prenehanju veljavnosti zadevnega delegiranega akta črta. Informacijo o tem prenehanju Komisija nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Če tretja država odpravi vizumsko obveznost in zadevna država članica ne pošlje uradnega obvestila v skladu s prvim pododstavkom te točke, Komisija na lastno pobudo nemudoma poskrbi za objavo iz navedenega pododstavka, uporabi pa se drugi pododstavek te točke.";

- (b) odstavek 5 se črta;

- (2) vstavita se naslednja člena:

"Člen 1a

1. Z odstopanjem od člena 1(2) se izvzeta iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II v primeru izrednih razmer začasno zadrži kot zadnje sredstvo in v skladu s tem členom.

2. Država članica lahko uradno obvesti Komisijo, če se v obdobju šestih mesecev, v primerjavi z enakim obdobjem prejšnjega leta ali z zadnjimi šestimi meseci pred začetkom izvajanja izvetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II, sooča z eno ali več od naslednjih okoliščin, katerih posledica so izredne razmere, s katerimi se ne more spoprijeti sama, in sicer z znatnim in nenadnim povečanjem števila:

- (a) državljanov te tretje države, za katere se ugotovi, da neupravičeno prebivajo na ozemlju države članice;
- (b) prošenj za azil državljanov te tretje države, za katere je stopnja ugodno rešenih prošenj nizka, če je zaradi tega povečanja azilni sistem države članice še posebno obremenjen;
- (c) zavrženih prošenj za ponovni sprejem, ki jih država članica predloži tej tretji državi za njene državljane.

Primerjava s šestmesečnim obdobjem pred začetkom izvajanja izvetja iz vizumske obveznosti iz prvega pododstavka se uporablja le v obdobju sedmih let od datuma začetka izvajanja izvetja iz vizumske obveznosti za državljane te tretje države.

Uradno obvestilo iz prvega pododstavka se utemlji in vključuje ustrezne informacije in statistične podatke ter natančno obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela, da bi stanje izboljšala. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet, takoj ko prejme takšno uradno obvestilo.

3. Komisija preuči vsako obvestilo v skladu z odstavkom 2, ob upoštevanju:

- (a) ali obstajajo katere koli razmere, opisane v odstavku 2;
- (b) števila držav članic, na katere vplivajo katere koli razmere iz odstavka 2;
- (c) splošnega vpliva povečanj iz odstavka 2 na stanje migracij v Uniji, kot je mogoče o tem sklepati iz podatkov, ki so jih predložile države članice;
- (d) poročil Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, Evropskega azilnega podpornega urada ali

Evropskega policijskega urada (Europol), če to zahtevajo okoliščine posameznega primera, o katerem je bilo poslano uradno obvestilo;

- (e) splošnega vprašanja javnega reda in notranje varnosti ob posvetovanju z zadevno državo članico.

Komisija o rezultatih svoje preučitve obvesti Evropski parlament in Svet.

4. Če Komisija na podlagi preučitve iz odstavka 3 in ob upoštevanju, kako zadržanje izvetja iz vizumske obveznosti vpliva na zunanje odnose Unije in njenih držav članic z zadevno tretjo državo, v tesnem sodelovanju s to tretjo državo in da bi našli alternativne dolgoročne rešitve, odloči, da je treba ukrepati, v treh mesecih od prejema uradnega obvestila iz odstavka 2 sprejme izvedbeni akt o začasnem zadržanju izvetja iz vizumske obveznosti za državljane zadevne tretje države za obdobje šestih mesecev. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 4a(2). V izvedbenem aktu se določi datum, na katerega začne učinkovati zadržanje izvetja iz vizumske obveznosti.

Brez poseganja v uporabo člena 4 morajo državljani tretje države, na katere se nanaša izvedbeni akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic.

5. Komisija pred koncem veljavnosti izvedbenega akta, ki je bil sprejet v skladu z odstavkom 4, v sodelovanju z zadevno državo članico Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. Poročilo je lahko priložen zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi se navedba zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I.

6. Če Komisija predloži zakonodajni predlog v skladu z odstavkom 5, lahko veljavnost izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 4, podaljša za največ 12 mesecev. Sklep o podaljšanju veljavnosti izvedbenega akta se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 4a(2).

Člen 1b

Komisija do 10. januarja 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni učinkovitost mehanizma vzajemnosti iz člena 1(4) in mehanizma zadržanja iz člena 1a, ter po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Evropski parlament in Svet o takem predlogu odločata po rednem zakonodajnem postopku.;

(3) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Država članica lahko določi izjeme, za katere ne velja vizumska obveznost, kot je določena s členom 1(1), ali izjeme, za katere ne velja izvzetje iz te obveznosti, kot je določeno s členom 1(2), za naslednje skupine oseb:

- (a) imetnike diplomatskih, službenih/uradnih ali posebnih potnih listov;
- (b) člane civilnega letalskega in ladijskega osebja pri opravljanju svojih dolžnosti;
- (c) člane civilnega ladijskega osebja, ko gredo na kopno, ki imajo pomorski osebni dokument, izdan v skladu s Konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 108 z dne 13. maja 1958 oziroma št. 185 z dne 16. junija 2003 ali s Konvencijo Mednarodne pomorske organizacije o olajšavah v mednarodnem pomorskem prometu z dne 9. aprila 1965;
- (d) osebje in člane misij pomoči ali reševalnih misij ob nesrečah ali nezgodah;
- (e) civilno osebje ladij, ki plujejo v mednarodnih celinskih vodah;
- (f) imetnike potnih listin, ki so jih medvladne mednarodne organizacije, v katere je včlanjena najmanj ena država članica, ali drugi subjekti, ki jih zadevna država članica priznava kot subjekte mednarodnega prava, izdali uradnikom teh organizacij ali subjektov.";

(b) v odstavku 2 se doda naslednja točka:

"(d) brez poseganja v zahteve iz Evropskega sporazuma o odpravi vizumov za begunce, podpisanega 20. aprila 1959 v Strasbourgu, begunce s priznanim statusom ter osebe brez državljanstva in druge osebe, ki nimajo državljanstva nobene države, ki prebivajo v Združenem kraljestvu ali na Irskem in so imetniki potne listine, ki jo je izdalo Združeno kraljestvo ali Irska in jo priznava zadevna država članica."

(4) Vstavita se naslednja člena:

"Člen 4a

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št.182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Kadar odbor ne predloži mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 4b

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (f) člena 1(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 9. januarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz točke (f) člena 1(4) lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, naveden v tej odločitvi. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s točko (f) člena 1(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

(*) Uredba (EU) št.182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13)."

Člen 2

Člen 1a Uredbe (ES) št. 539/2001, kakor je spremenjena s to uredbo, zlasti določbe drugega pododstavka odstavka 2 navedene člena, se uporablja tudi za tretje države, za državljane katerih je bilo izvzetje iz vizumske obveznosti uvedeno pred 9. januarja 2014.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 11. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
V. LEŠKEVIČIUS
